
"Realizm w narodowych tradycjach polskiej architektury, rzeźby, malarstwa, urbanistyki i rzemiosła artystycznego", „Materiały do studiów i dyskusji z zakresu teorii i historii sztuki, krytyki artystycznej oraz metodologii badań nad sztuką”, R. I, 1950, z. 3-4 : [recenzja]

Ochrona Zabytków 4/1-2 (12-13), 110

1951

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tycyzm stopić z barwną i pyszną wizją dziejów“. „Słowacki i Szekspir ścielili... na obrazach Matejki drogę temu zrozumieniu, że wszystkie akty historyczne są tylko dziełem ludzi, że grają w nich wszystkie namiętności, uczucia, pragnienia, gesty i twarze człowieka“.

Realizm w narodowych tradycjach polskiej architektury, rzeźby, malarstwa, urbanistyki i rzemiosła artystycznego (Praca zbiorowa) (zeszyt specjalny, str. 3—83). Referat, będący pracą wieloosobowego kolektywu wybitnych specjalistów, stanowił podstawę do wyczerpującej dyskusji na I Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej w sprawie badań nad sztuką na Wawelu

w r. 1950, wychodzi z założenia lenińskiej teorii odbicia rzeczywistości w sztuce dostosowując ją do naszego rozwoju artystycznego w przeszłości i chwili obecnej. Referat rozpada się na kilka części, zawierających syntezy poszczególnych dziedzin sztuki w rozwoju historycznym ze specjalnym uwzględnieniem nurtu realistycznego. W konkluzji znajdujemy stwierdzenie, że aktualnym, wielkim, twórczym zadaniem polskiej historii sztuki na obecnym etapie jest wykrywanie postępowego nurtu realizmu w dziejach naszej plastyki celem złączenia go z współczesną twórczością artystyczną Polski budującej socjalizm.

(Dokończenie w nast. numerze).

J. L.